

§ 29.

Naar Stadfæstelsen af en Valgmenighed er tilbagetagen, afgiver Bestyrelsen Menighedens Kirkobøger til Sognepræsten i det Sogn, hvor Valgmenigheden har haft sit Sæde.

§ 30.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1903.

Fra samme Tidspunkt ophæves Lov om Valgmenigheder af 15de Maj 1868 og Lov om Forandring i Lov om Valgmenigheder af 15de Maj 1868 af 7de Juni 1873.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det Hovedpunkt, paa hvilket nærværende Lovforslag afviger fra Lov om Valgmenigheder af 15de Maj 1868 og Lov om Forandring i denne Lov af 7de Juni 1873, findes i Forslagets § 2 Nr. 2, der under visse Betingelser ophæver Nødvendigheden for en Valgmenighed af at have forskaffet sig sin egen Kirkebygning eller Bedesal. Naar Ministeriet ikke har indskrænket sig til at foreslaa denne Bestemmelse given i Form af en Tillægslov til de nugældende Love, har dette til Dels sin Grund i den samme Betragtning, som er fremhævet i Bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte Forslag til Lov om Brugen af Kirkerne — at man ikke kan anse det for hensigtsmæssigt at have Regler vedrørende et Forhold, som Lægmænd bør have let Adgang til at sætte sig ind i, spredte i forskellige Love. Men ved Siden heraf har der for Ministeriet i nærværende Tilfælde endnu gjort sig en anden Betragtning gældende, som der her skal gøres nærmere Rede for.

I Loven om Valgmenigheder af 15de Maj 1868 gives der kun de allernødvendigste Regler om Betingelserne for Valgmenigheders Dannelse saavel som om, i hvilke Tilfælde den en Valgmenighedspræst meddelte Anerkendelse kan tilbagetages, medens det i Lovens § 4 er overladt til Kirke- og Undervisningsministeriet at fastsætte de videre fornødne Bestemmelser angaaende Valgmenighedens og Præstens Stilling, Menighedsmedlemmernes Benyttelse af vedkommende Sognekirker og Kirkegaarde, Førelsen af Kirkebøger m. v. Det er med andre Ord Menighedernes Organisation som Me-

nigheder, der her findes overladt til Ministeriets Bestemmelse. Nogen almindelig Bestemmelse herom er aldrig udgaaet fra Ministeriet; derimod blev der, efterat den første Valgmenighed (i Ryslinge) var bleven anerkendt ved kongelig Resolution af 1ste August 1868, i en Skrivelse til Biskoppen over Fyens Stift af 4de Januar 1869 meddelt Besked angaaende forskellige Spørgsmaal vedrørende denne Menigheds og dens Præsts Stilling og Forhold, og paa Grundlag af, hvad der i denne Skrivelse findes udtalt, i Forbindelse med Udtalelser om enkelte Spørgsmaal i en Række senere Skrivelser fra Ministeriet, maa det antages, at alle senere oprettede Valgmenigheder have organiseret sig. Det tør vel nok siges, at der i disse Skrivelser findes udtalt alt det væsentligste angaaende Valgmenighedernes Organisation og Stilling indenfor Folkekirken, men netop da der her er Spørgsmaal om organiserede Menigheder indenfor denne, forekommer denne Maade at meddele Organisationsreglerne paa noget formløs. Det er muligt, at man paa den Tid, da Valgmenighedsloven af 1868 blev given, har haft ondt ved at overskue, hvilke Regler det vilde være fornødent at meddele, og at man derfor har valgt den Form, at meddele Reglerne efterhaanden som Spørgsmaal om dem opkom. Denne Vanskelighed eksisterer imidlertid ikke længere, og det synes derfor at være naturligt, at Reglerne optages i selve Valgmenighedsloven. For denne Fremgangsmaade taler endnu en anden Omstændighed. Saalænge det har været overladt til Ministeriet administrativt